

LETO XXXVIII. Številka 5 Cena 8.— šil. (200 din)
Četrtek, 30. januarja 1986

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.

Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

J. Kopeinig prejel VII. Tischlerjevo nagrado

Sedmo Tischlerjevo nagrado je KKZ letos podelila rektorju tinjskega Doma Jožetu Kopeinigu za zasluge na versko-izobraževalnem in kulturnem področju.

Z g. Kopeinigom so se veselile tudi šolske sestre, ker jih vežejo prijateljstvo in spoštovanje.
Več na str. 8/9.

Na diskusiji v Dobrli vasi:

Stranke ne odstopajo od ločevanja

Več na str. 2/3

SPD „Srce“ v Dobrli vasi je včeraj, v sredo zvečer priredilo v Kulturnem domu diskusijo na temo „Bomo koroški Slovenci preživelci?“. Podijski diskutanti so bili predsednik NSKS dr. Matevž Grilc, tajnik ZSO, dr. Marjan Sturm in koroški deželni glavar Leopold Wagner. Društvo „Srce“ je ta diskusijski večer, ki je zbudil veliko zanimanje, priredilo v okviru svoje letošnje 80-

letnice. S stavljenjo tematiko hoče povabiti ljudi, slovensko in nemškogovororeče, da razmišljajo o bodočnosti koroških Slovencev, kot je dejal predsednik društva, Tinej Wasil.

Pomembno mesto je v diskusiji zasedlo vprašanje bodoče ureditve dvojezičnega pouka in šolstva na Koroškem, kajti prav šolstvo bo v vpra-

šanju našega preživetja igralo bistveno in usodno vlogo in zato nikomur, najmanj pa nam, koroškim Slovincem, ne more biti deveta briga bodoča ureditev in bodoči ustroj tega šolstva.

Deželni glavar Wagner, ki je obenem tudi najvišja deželna šolska instances, je v svojem uvodnem prispevku ponovno potrdil, kar je že tolikokrat iz-

jvil: vsak naj dobi tisto šolo, ki jo želi. Samo, da je tokrat govoril o pouku in ne o šoli, kar pa celotnega vprašanja ne spremeni oz. v diskusijo ne prinese za nas koroške Slovence pozitivnih pogledov: zamenjava besede „šola“ z besedo „pouk“ ni samo jezikovna korektura, ampak pomeni, da so končno prišli na dan s svojim resničnim namenom. To pomeni, da uradna Koroška — in z njo seveda in prav posebno socialistična stranka, ne bo odstopila od svojih predstav o ločeni šolski ureditvi in da bo tako konec koncev ugodila zahtevam hajmatdinst, svobodnjakov in brambovcev.

Wagner je tudi zavrnil zahteve pomembnih pedagogov, znanstvenikov, strokovnjakov in slovenskih osrednjih organizacij po uvedbi šolskih poizkusov, češ, da bi tako samo podaljšali določen provizorij in s tem prepustili dvojezično šolstvo še naprej politični igri strank in lobbistom v deželi. Res dokaj svojevrstna argumentacija na vzlic dejstvu, da so šolski poizkusi bistven in integralen del avstrijske šolske politike, ker služijo iskanju in spoznavanju najbolj primernih in ustreznih prijemov ter korakov v celotnem šolstvu.

Z deželnim glavarjem Wagnerjem sta diskutirala preds. NSKS dr. Matevž Grilc in tajnik ZSO dr. Marjan Sturm. Diskusijo pa je vodil ravnatelj SLG dr. Vospornik

Tednikov komentar

PIŠE JOŽE WAKOUNIG

Kaj radi se sklicujemo pri svojem ravnanju na zgled ali oporoko ali izjave kake osebe. Če tista oseba še živi, se lahko brani proti kakršni koli zlorabi. Veliko več je seveda primerov, kako se neki ljudje ali neke skupine sklicujejo na neke osebnosti, s svojimi dejanji pa nasprotujejo ciljem in hotenjem svojih tako imenovanih zglednikov.

Pred tednom dni, 23. januarja 1986, je minilo sedem let od smrti dr. Joška Tischlerja, prvega predsed-

skupnosti. Številne žrtve je moral pretrpeti, ob njem in z njim tudi njegova žena in njegovi štiri otroci. Diskriminacija je moral trpeti v prvi republiki. Nacisti so ga izgnali iz Koroške. Iz Brezgenza na Predarlskem se je vozil tolažit in bodrit pregnane koroške slovenske rojake. Po osvoboditvi leta 1945 pa poti razočaranj in krivičnosti tudi ni bilo konec.

Srčna zadeva mu je bila enotnost koroških Slovencev mimo in preko vseh

Le zgledi vlečejo

nika Narodnega sveta koroških Slovencev. Marsikdo se marsikdaj pri kakšni svoji izjavi ali kakem svojem dejanju sklicuje na Tischlerjev zgled.

Joška Tischlerja se spominjam kot odkritega, dobrsrčnega, nesebičnega, požrtvovalnega človeka. Spominjam se ga kot pošteništva, kakršnih bi naš narod potreboval še veliko več. Ni bil med tistimi gostobesedneži, ki znajo s svojim nerazumljivim čebetanjem, na videz učenim, razvrednotiti in razbiti vsako stvar. Ni nam zapustil debelih knjig s svojimi nauki in mislimi, ki bi jih mogli vihteti in zavijati, da bi le opravičili svoje ravnanje. Niti lističa nam ni zapustil s kakim preprostim, pa zato učinkovitim navodilom, kako stvari tako obrniti, da jih je mogoče čim spretnje spraviti med ljudi.

Naročilo Joška Tischlerja se imenuje delo. Delo za blagor naše skupnosti naj nam bo vodilo. Pošteno delo, nesebično, požrtvovalno, če je treba, seveda tudi trdo in naporno.

Mirne duše lahko rečemo, da je ravnatelj Tischler veliki del svojega življenja posvetil naši slovenski

mej in pregrad. Nikdar ni skrival svojega prepričanja, spoštoval je prepričanje drugega. Sad Tischlerjevega političnega delovanja je skupno nastopanje in postopanje naših obeh osrednjih političnih organizacij Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij, v narodno-političnih zadevah. Ta enotnost bo v trenutni navdse težavni politični situaciji še krvavo potrebna. V nevarnosti je namreč tisti zadnji delček, ki nam je ostal od šolske ureditve iz leta 1945; le-to je izposloval Joško Tischler kot član začasne koroške deželne vlade. Srčna zadeva mu je bila vedno tudi odkrita povezanost z matičnim narodom in njegovo državo. Živimo sicer v različnih državah in v različnih družbenih ureditvah, smo pa en narod.

V nedeljo, 23. februarja, bo občni zbor Narodnega sveta koroških Slovencev. Postavili bomo tudi kažipote za naslednja tri leta. Moj predlog bi bil čisto preprost: Manj besed, več dela. Stari Rimljani so skovali krasni pregovor „Verba docent, exempla trahunt.“ Besede učijo, a le zgledi vlečejo.

Dr. Grilc: „Preživelimo bomo, ker smo zdrava narodna skupnost“

Z nizom predavanj je SPD „Srce“ pričelo 80. leto svojega obstoja. V sredo, 29. januarja, je društvo vabilo na diskusijo „Bomo koroški Slovenci preživelimo“, na kateri sta sodelovala vidna predstavnika naše narodne skupnosti, predsednik NSKS dr. Grilc in tajnik ZSO dr. Sturm ter deželni glavar Wagner.

Ta diskusija je bila potrebna in pozitivna, seveda pa zelo pomembna za izboljšanje odnosov med obema narodoma v deželi. Izkazalo se je, da kljub nasprotnim in različnim stališčem pogovorna baza v deželi ni podrtja in da deželna ter zvezna vlada ne bosta mogli mimo upravičenih in utemeljenih zahtev ter pričakovanih koroških Slovencev.

Dr. Grilc in dr. Sturm sta v svojih prispevkih kritično osvetlila avstrijsko in koroško manjšinsko politiko, ki je naravnana v asimilacijo. Predvsem v minulih 30 letih so nam košček za koščkom jemali zapisane pravice in danes nas silijo v ločene šole. In prav šolstvo, ki ni zaman bilo osrednja tematika diskusije, bo konec koncev usodna in odločilna točka, ali bomo preživelimo ali ne. Če bojo stranke v šolstvu iskale politično rešitev — in ne bojo soglasja s prizadevanjem narodno-političnega združenja, bojo vnesle nacionalne konflikte v šole, v vasi in bojo tako odvzele bodočim rodovom vsako možnost, konflikte reševati skupno in v prid vseh deželanov, ne glede na narodno pripadnost.

Deželni glavar Wagner je uvodoma čestital društvu za 80-letnico in je, razumljivo, zagovarjal deželno politiko v narodnostnem vprašanju.

Njegova bistvena izjava je, da bojo deželnozbornske stranke dvojezično šolstvo uredile po svojih predstavah — torej si tbo vsak lahko izbral tak pouk, ki ga želi.

Ta večer so navzoči brez pridržkov povedali, kaj bi bilo treba, da dežela in država storita za izboljšanje odnosov med obema narodoma v deželi in za preživetje Slovencev. Od javnega priznanja k dvojezičnemu pouku do vidne dvojezičnosti ne samo na nižji upravni ravni, ampak tudi pri deželni vladi sami, nadalje priznavanje k slovenščini in eksistenci Slovencev v deželi,

V četrtek, 23. januarja je bila obletnica smrti dr. Joška Tischlerja, prvega predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev, dolgoletnega predsednika SPZ in očeta Slovenske gimnazije. Kot vsako leto, sta tudi letos položila NSKS in KKZ venec na Tischlerjev grob v Žrelcu.

Gimnazijci so spet vabili na tradicionalni ples!

Na plesu se je zabavala tudi vrsta častnih gostov

V petek, 24. 1. 1986, je spet enkrat bilo tako daleč. Lahko rečemo: najbolj priljubljeni ples koroških Slovencev je odprl vrata v dvorani hiše sindikatov. Maturantke in maturantje so z elegantno polonozo v režiji Gregeja Kristofa otvorili osrednjo zabavno prireditev. Ravnatelj dr. Reginald Vosperek je pozdravil številne navzoče, predvsem starše bodočih maturantov pa seveda število častnih gostov, mdr. predsednika NSKS dr. Grilca, tajnika ZSO dr. Marjana Sturma, vodjo manjšinskega šolskega oddelka pri deželnem šolskem svetu dvor. sv. dr. Valetina Inzka, konzula SFRJ v Celovcu Boruta Miklavčiča, predsednika Združenja staršev Andreja Sturma in častnega predsednika Združenja staršev dipl. trg. Janka Uranka, predsednika KKZ in SPZ dr. Janka Zerzerja oz. Tomija Ogrisa. Pozneje se je še pridružil celovški župan Leopold Guggenberger.

Pozdrave v imenu 8A in 8B razreda sta posredovala Marcel Sumper in Werner Novak.

Končno so bili vabljeni navzoči ob spremljavi narodnoza-

bavnega ansambla Lojzeta Slaka v tri-četrtinskem taktu na skorajda pregledko plesišče (nekajkrat je bilo opaziti, kako so kavalirji pomagali ponosnim spet na noge). Posebni glasbeni užitek so nam servirali glasbeniki okoli Emila Kristofa „Charintia Combo“.

Nadstopnje višje je ritmizirala popskupina „Šok“, ki že leta goji svoj glasbeni svet.

Vsako leto spet je vedno zabavna dražba tort in tokrat sliko Poldeta Miheliča, ki jo je podarila Mohorjeva družba. Po obrazih osmošolcev smo razbrali veselje nad zadovoljivim uspehom in s tem lepim gmotnim dobičkom dražbe. Polnočni vložek je bil originalni Tango in Can-can, ki so ga morali ponoviti, ko aplaus občinstva nikakor ni hotel odnehati. Dobra organizacija s strani maturantov je bila vsekakor osnova za vsesplošno dobro razpoloženje, ki se ni odrgalo do zgodnjih jutranjih ur.

Letošnjim osmošolcem želimo vse najboljše k zrelostnemu izpitu, organizatorjem gimnazijskega plesa „87“ pa najmanj tako uspešno prireditev.

Maturantje so pripravili odlični polnočni vložek

ostro in odločno nastopanje proti hujskanju proti Slovincem.

In ne tiho toleriranje dolgoletnih strupenih napadov na narodno skupnost ter dvojezično šolstvo. Samo toleriranje je premalo, potrebna je dejanska podpora, kot na primer Glasbeni šoli, ki kot vemo, od dežele ne dobi nobene podpore. Wagner je sicer dejal, da bo dežela Slovensko Glasbeno šolo podprla, ni pa povedal, kako in v kateri višini. Pa še

nekaj k diskusiji: menimo, da je nepotrebno in deželnega glavarja nevredno, če določene diskutanta diskreditira kot „komunista“ samo zato, ker mu ni pogodu. In to brez kakršnekoli utemeljitve ali upravičenosti.

Predsednik NSKS dr. Matvez Grilc je na koncu dejal, da kljub vsemu optimistično zre v bodočnost koroških Slovencev: „naša narodna skupnost je v jedru močna. Zato bomo preživelimo.“

Dr. Rafko Dolhar, predsednik Slovenske skupnosti: Zakon o celoviti zaščiti Slovencev v Italiji na mrtvi točki

Pred dobrim letom, januarja 1985, je bil predsednik italijanske vlade Bettino Craxi na uradnem obisku v Beogradu. Ob svojem povratku v Rim je naročil ministru za stike z deželami, Viciniju, da v teku desetih dni izdela vladni zakonski osnutek za celovito zaščito Slovencev v Italiji.

To izjavo smo Slovenci v Italiji sprejeli z mešanimi občutki, ker smo vedeli, da kljub jasnim stališčem in obilici materiala, ki ga je v zvezi z zaščitnim zakonom Slovencev izdelala že Kasandorova komisija, ni moč pričakovati v naših vladnih krogih tako hitrih ukrepov. Sprejeli pa smo Craxijevo izjavo kot znak dobre politične volje, kajti zavedali smo se, da bi vladni zakonski osnutek imel večjo veljavo in večjo politično težo, torej tudi jamstvo, da prodre v italijanskem parlamentu. Obstajala pa je seveda bojazen, da se zaradi priprave vladnega zakonskega osnutka zaustavi že parlamentarni postopek v senatni zbornici oz. komisiji, ki je bil že v teku. Naše bojzani so se na žalost izkazale kot upravičene.

Ko smo lani, 10. novembra, obhajali 10. obletnico podpisa sporazuma v Osimu, ki se ga je Slovenska skupnost kot organizacija spomnila v samem mestu Osimo, se je izkazalo, da obljube predsednika vlade niso slonele na dobri politični

volji. Še slabše! Minister Vicinij je res izdelal tekem poletja osnutek ali delovni osnutek zaščitnega zakona, ki naj bi bil delovna osnova za stranke vladne koalicije. Izkazal pa se je kot provokacija ali v najboljšem primeru kot sondiranje italijanskih nacionalističnih krogov v zvezi v eventualno globalno zaščito Slovencev. Reakcije na ta zakonski osnutek, ki naj bi ostal kolikortoliko tajen, a je postal zelo hitro za vse dostopen, so bile razumljivo v šovinističnih krogih zelo hude. Jasno je, da je tako ravnanje rimske vlade, še posebej ob predsedovanju socialista, za nas popolnoma nesprejemljivo. Ni si namreč mogoče misliti, da bi Slovenci v Italiji 40 let po osvoboditvi izpod nacifašizma, 30 let po podpisnem a neizpolnjenem londonskem memorandumu in deset po podpisnem in od vlade in parlamenta ratificiranem Osimskem sporazumu sprejeli zakon, ki ne bi razburjal nacionalističnih italijanskih duhov. Slovenska skupnost v Italiji namreč ob neizpolnjenih obljubah in obvezah in ob neizpolnjenih mednarodnih sporazumih ne more sprejeti še zasmehovanja.

Zato je jasno, da se mora slovenska narodna skupnost v Italiji ponovno mobilizirati, da se prepreči zavlačevanje zlagovanja zaščitnega zakona v drugo desetletje od podpisa Osimskega sporazuma.

Seja SJK in SKZ:

Borili se bomo za 2. mandat

V torek, 28. januarja 1986, so se zbrali v Klubu slovenskih občinskih odbornikov zastopniki Slovenske kmečke zveze in Skupnosti južnokoroških kmetov. Ob tej priliki so kmetje ocenili delo po zadnjih volitvah Kmetijske zbornice in so diskutirali aktualne probleme s kmetijskega področja.

Po pozdravu predsednika SKZ Tonija Krušica je zastopnik SJK ek. sv. Ignac Domej

nekaj povedal o svojih izkušnjah v kmetijski zbornici ter v odborih, v katerih je zastopan. Domej je menil, da bi bilo do-

sti lažje zastopati interese slovenskih kmetov, če bi v zbornici bila zastopana dva mandatarja. „Zato bo potrebno, da bomo napeli vse sile in se borili pri prihodnjih volitvah za drugi mandat. To je naš cilj, ki ni nerealističen, ker nam je pri zadnjih volitvah manjkalo le okrog 200 glasov za drugi mandat,“ tako Domej.

Zbornični svetnik Hanzl Krušič, ki je doslej kandidiral na

listi socialističnih kmetov, je menil, da je Domej morda premalo iskal sodelovanje z drugimi frakcijami. „Gotovo bi bilo dosti stvari, ki bi jih SJK lahko skupno z socialisti predlagala v zbornici,“ tako Krušič, ki pri prihodnjih volitvah zaradi preobremenjenosti ne bo več kandidiral na izglednem mestu. Prav zaradi tega si SJK pričakuje tudi boljše šanse za prihodnje volitve, ker na nobeni drugi listi ne bo kandidiral kak Slovenec.

Na tej seji so kmetje izvolili pripravljalni odbor, ki bo v prihodnjih tednih in mesecih organizatorično in strokovno pripravil volilni boj.

TOVARNA CELULOZE OBIR razpisuje delovno mesto

s samostojnim delokrogom za zunanjetrgovinsko dejavnost.

Pogoji: po možnosti praksa v zunanjetrgovinski dejavnosti, tekoče obvladanje italijanščine

Plača po dogovoru. Dobri pogoji za izobraževanje in napredovanje na delovnem mestu v Rebrci ali v Celovcu.

Pismene prošnje na tovarno celuloze OBIR,
9133 Miklavčevo.

UVOZNO — IZVOZNO PODJETJE

i š č e

mlajšega sodelavca za delo v komerciali. Zaželjeno znanje slovenščine in še katerega tujega jezika.

Informacije tel.: 0 42 27 / 38 80

Prejšnji teden je zahteval zvezni minister za kmetijstvo Haiden v parlamentni debati strukturno reformo na sektorju mleka in žita. Glede mleka je Haiden dejal, da ni možno znižati splošen prispevek za prodajo mleka, ker za to niso dani pogoji. (Splošen prispevek za prodajo mleka je bil namreč pred približno enim mesecem zvišan od 39 na 64g/kg mleka.)

Poleg problemov na mlečnem sektorju je parlamentarna debata tekla še o prenasičenosti trga z žitom. Vsi politiki oziroma zastopniki kmetov so se v teh pogovorih zedinili, da bo treba v še večji meri pospeševati alternativne produkcije kot so to npr. beljakovinske rastline. Teh mora Avstrija namreč v veliki meri uvažati.

O soji, katero pa Avstrija sploh ne sme pridelovati, pa v tej parlamentni debati seveda nihče ni govoril. Prav soja bi bila najbrž edini alternativni produkt, katerega bi naš kmet dejansko potreboval. Da pa o tem ni bilo govora, pa seveda tudi ni čuda, kajti kdo od naših politikov bo že rad priznal, da obstajajo z Ame-

PIŠE HEIDI STINGLER

Beseda kmetu

riko dogovori, ki preprečujejo našemu kmetu pridelovanje najbolj obetajočega alternativnega produkta?!

K vprašanju nadprodukcije pri mleku je Haiden dejal, da bo država financirala del potrebnih eksportov

da se produkcija prilagodi potrebam na trgu. Je pač tako, da človek ne more zaradi nadprodukcije pojediti več kot prašič! Ali ne bi bilo bolj smiselno krajšati kmetom kontingent mleka za nekaj odstotkov in opustiti

Nesmiselnost subvencioniranja nadprodukcije

z denarjem, ki ga plačujejo kmetje v obliki zvišanega prispevka za oddajanje mleka.

Pri takih razmišljanjih se vsili človeku dejansko vprašanje, ali imajo politiki, ki se imenujejo zastopniki kmetov, v parlamentu sploh kaj opravka s kmetijstvom, ali pa njih ideje zrastejo na zelenih mizah.

Zakaj razmišljanja o tržni ureditvi ne gredo v to smer,

splošni prispevek za prodajo mleka?! Če si to izračunamo, vidimo, da bi bil kmet s tako ureditvijo na vsak način na boljšem. Ali to ni nesmiselno, da podpre Avstrija eksport 1 kg masla s šil. 47,—, eksport 1 l mleka pa stane šil. 6,14,—. To se pravi, več kot dobi avstrijski producent za mleko.

Zakaj je tako težko razumeti, da bo edina rešitev

lahko le ta, da bodo kmetje zopet manj producirali. Čeprav vidimo lepe uspehe v produkciji, ne le kvantitativne, ampak tudi kvalitativne, si kmet ne more pričakovati boljšega dohodka, ker je svetovni trg prenasičen z agrarnimi produkti.

Na primer se je produkcija mleka zvišala od leta 1955 do danes za 107% (2,43 mij. ton), produkcija pri govedih pa za 104%, žito za 124%. Te uspehe, če jih danes še moremo tako imenovati, so kmetje dosegli, čeprav obdelujejo po teh 30-ih letih za 14% manj zemlje — kar je tudi 1,42 milijona ha, in je za 24% manj kmetij kot pred 30 leti.

Danes plačajo konzumenti letno več kot 120 milijard šilingov za jedi in pijače in kljub zadostni agrarni produkciji mnogokrat ne vedo, kaj konzumirajo. Škandali, kot so to pri vinu, pri telečjem in svinjskem mesu, pri zelenjavi itd. naredijo življenje kmetu hudo. Največja škoda pa je ta, da najbolj nastrada vedno spet mali kmet, ki s takimi škandali nima opravka.

N A Š

Z Mihom Pasterkom
se je pogovarjal
Pavli Zablatnik

G O S T

Naše izkušnje v korist domačim društvom

Naš tednik: Dolga leta Te že poznamo, kot aktivista v gledaliških skupinah. Kdaj si se začel zanimati za tako dejavnost?

M. Pasterk: Gledališče me je zanimalo pravzaprav že od otroških let naprej, saj sem vedno spet sodeloval v raznih otroških skupinah. Bolj intenzivno pritegnili so me pa tedenski gledališki seminarji, ki se jih redno udeležujem od 5. razreda gimnazije dalje. Do mature sem deloval v okviru „Odra mladje“ takorekoč kot mladinski gledališčnik, potem pa sem pristopil novo ustanovljeni skupini „Kabaret mladje“, kjer smo naštudirali po mojem zelo posrečen „Kabaret koroških Slovencev“. Toliko bolj mi je bilo nato žal, da s tem našim kabarejem pri našem občinstvu nismo mogli uspeti, ker nas večinoma niso mogli docela razumeti. Škoda tudi, ker je skupina, ki so jo sestavljali študentje in že zaposleni, pozneje na žalost tudi razpadla.

Naš tednik: Kako je šlo potem naprej? Končal si civilno službo, se zaposlil doma v Dobrli vasi in aktivno vključil v društveno delo...

M. Pasterk: Prav na podlagi izkušenj iz omenjenih seminarjev, sem poskušal v svojem domačem kraju skupaj z drugimi iskati možnosti in nove poti gledališkega dela. Veliko smo se pogovarjali kako in kaj bi lahko uprizorili, pri čemer sem vedno zastopal mnenje, da se moramo truditi za nove prijeme, vendar nisem mogel prodreti, ker je prevladovalo mnenje, da pač ni primerno prikazovati stvari, ki jih občinstvo ne bo moglo razumeti in treba zaradi tega ostati pri preizkušenih in tradicionalnih načinah igranja.

Naš tednik: Prav v tej zvezi se pogosto slišijo pripombe, češ da takile mladi gledališki delavci s svojimi idejami samo kritizirajo in kvarijo dejavnost društev, ki je moramo biti vsi veseli, da se sploh še goji, ...

M. Pasterk: S svojimi željami nisem hotel podirati obstoječega gledališkega oprijema pri nas doma, marveč sem bil mnenja, da je treba iz leta v leto nabirati čimveč najrazličnejših izkušenj v zvezi z gledališkim delom, ker se mi zdi to edina zdrava pot v prizadevanju za postopno dviganje ustvarjalne ravni. Nekoliko mi je žal, da nisem mogel prav uspeti, sem pa zato bil toliko bolj vesel ustanovitve inicijativne skupine „Odra Oba-

Mladinsko lutkovno in dramsko gledališče je v zadnjih desetih letih doživelo zelo razveseljav razcvet. Načrtno prizadevanje Koroške dijaške in pa Krščanske kulturne zveze je omogočilo danes že številnim posameznikom, da so se v okviru interesnih skupin vključili v aktivno gledališko dejavnost. Eden med prvimi je bil MIHA PASTERK doma v Kokjah pri Dobrli vasi, po maturi civilni uslužbenec pri Rdečem križu, nato eno leto zaposlen na posojilnici v Dobrli vasi, zdaj pa študent na celovski univerzi in sicer slavistike in medijske komunikacije.

ce“, kjer sem se tudi takoj rade volje priključil, da smo naštudirali predstavo Cankarjevega „Kurenta“. Delo v taki skupini me posebno zato posebej mika, ker lahko prispevam in dobivam prav to, kar tako nujno potrebujem kot gledališki igralec, namreč, obujanje lastne ustvarjalnosti, ker je pač lasten doprinos bistven za duhovitost in živahnost predstave. Zelo važen se mi zdi tudi širok spekter članov skupine, ki prihajajo iz raznih poklicev, šol, univerz in se nam tako zares ponujajo mnenja najrazličnejših smeri.

Naš tednik: Lepo si podal svoj osebni razvoj kot gledališčnik od otroškega preko mladinskega do odraslega ustvarjalca. Kako pa ocenjuješ razvoj gledališča na sploh v teh zadnjih letih?

M. Pasterk: Ogromno so razmahu mladinskega gledališča prispevali gotovo redni seminarji in so okoli „Odra in lutk mladje“ v teh desetih letih do danes nastale nadaljne skupine, ki jih je zaenkrat kar osem po številu. Očiten je napredek na lutkovnem področju, če se samo spomnim premiere Dunajskih študentov z „Božansko

komedijo“, ali prav zdaj skupine Odra mladje — „Kričal bi“, ki je že lansko leto z igro „Evgen“ nakazal velik korak naprej v neskončen svet gledališke ustvarjalnosti.

Naš tednik: V nedeljo je srečanje koroških gledaliških skupin. Poleg srečanja nastopajočih in vseh zainteresiranih za gledališče, tudi zelo primerna priložnost obravnavanja temeljnih vprašanj, v zvezi z optimalnim razvojem našega slovenskega gledališča. Kaj naj bi po Tvojem nujno morali razčistiti?

M. Pasterk: Tako srečanje je seveda primerno za izmenjavanje strokovnih in praktičnih izkušenj, kar se tiče odrskega jezika, izbiranja repertoarja, režijskih napotkov, uprizarjanja domačih avtorjev in ne nazadnje pogovor o pomenu take dejavnosti za našo slovensko narodno skupnost. Moramo pa si ob takih priložnostih beliti glave, kako je možno bodisi bivše ali v trenutku aktivne člane v teh skupinah, ustrezno vključiti v društveno delo, kjer bi s svojimi izkušnjami lahko popestrili delo svojih krajevnih društev. Trenutno na Celovcu osredotočeno dogajanje na gledališkem področju je treba prenesti na podeželje.

Naš tednik: Kako si tak proces preusmerjanja aktivnosti na podeželje lahko predstavljáš?

M. Pasterk: Mislim, da moramo biti pri tem našem prizadevanju le zelo previdni in upoštevati sedajšnje situacijo po krajevnih društvih. Treba se je ozirati na dane možnosti od odrskih, finančnih do organizacijskih zmogljivosti. V prvi vrsti je važno veselje do gledališkega dela, to pa pomeni, da moramo graditi na predstavah dotičnih aktivistov in jih polagoma zainteresirati za nove prijeme v gledališču. Npr. pomeni mnogim pouk Slovenščine bistvo gledališke dejavnosti. Po mojem pa je tako prepričanje le prekratkovidno, ker so poleg jezikovne plati pomembne še pravitako zanimive in važne strani teatra, kot so to scenografija, odrski gib, izročilo predstave itd. Nekdo lahko še tako lepo slovensko govori, če je pa to kar je izjavil velika neumnost.

Naš tednik: Nakazal si nam nekaj konkretnih misli in hkrati smernic, zaupajmo na tembolj plodovit in razvejan razvoj slovenskega koroškega gledališča. Mnogo uspeha tem željam in posebno tudi Tebi. V imenu NT hvala za pogovor!

Smeh in dobra volja s Kočno

V soboto, 25. januarja, je v Svečah bilo vse na nogah: SPD „Kočna“ je pri Adamu prirejela pusto vanje in na programu je med drugim bil nastop epohalne „Sveške filharmonije“ in dveh dovtipnežev, ki sta nekaterim odmerila pošteno porcijo pozornosti.

Adamova gostilna se je občasno spremenila v koncertno dvorano, dohtarji in profesorji (ki jih imajo v Svečah toliko, da morajo igrati v filharmoniji), delavci, kmetje in nastavljenici so se prelevili v občutljivo svirajoče goslarje, pianiste, bobnače, kitariste, župnik pa v sveškega Bernsteina. Zagodla je, če ste že pogruntali, sveška filharmonija, ki ji menda od Sveč pa do niagarskih slapov ni para, kaj šele primerjave. Pa so res od hudiča! Celo tisto „Wienerblut“ so zagodli in jo popoprali s sveško-karavansko soljo.

A le niso godli zastonj: dovtipneža Tomi in Ivan sta kot nepodkupljiv carinik in pošten tihotapec poskrbela, da je vsakogar najmanj en dan bolelo trebušno mišičevje in je direktor neke pivovarne (samo reklame ne!!!) filharmonistom in njima poklonil dosti pšeničnega kompota.

Svečani pa skrbijo — ne samo v pustu — za čim tesnejše stike med društvi: povabili so godce ansambla Drava, da zagodejo in podkurijo plesalcem. Roman, Tonč in Marjan to stroko res mojstrsko obvladajo. Pravi odličnjaki so. Tako so nategovali mehe in brenkali po strunah, da so pozabili celo na to, da bi djali kaj pod zob, plesalcev pa so se morale usmiliti usmiljene šeme. Cel babji bataljon se jih je pripodil v dvorano in zmešal navzočim štrene in zameglil pogled. Ko je odbila ura dvanajst oz. ura resnice, je bilo smeha, da joj!

Moški zbor, ki je lani jeseni (v Svečah res hitro mine čas) sfrkal onstran velike luže, je na začetku zapel nekaj primernih. Nekateri pevci pa so očitno izgubili posluš in zato je dirigent moral vsakemu poriniti glažek vinčka v roko, da so vsaj za silo ujeli Tončke.

Če boste prihodnji pust imeli kaj časa: pridite v Sveče, kot pevci iz Loč ali pa člani predsedstva NSKS z Grilcem na čelu, delegacija KEL, ki jo je zastopal Smolle in drugi. Nikomur ne bo žal, najmanj pa Kočni.

-ra-

Blače — Ziljska Bistrica

Dne 21. januarja smo praznovali v veseli družbi 90-letnico gospe Neže Anderwald iz Blač. Bistriški g. župnik Stanko Trap je pripeljal jubilatko iz Blač na Bistrico, kjer je bila v Kandolfovi kapelici v družbi bistriških rožnovenskih sester najprej sv. maša. Po maši so sestre povabile na kavo. Mize so bile bogato obložene z najrazličnejšim pecivom in pogačo. Natočili smo tudi dobrega vina in nazdravili jubilatki Neži ter ji želeli še mnogo zdravih srečnih let med nami.

Gospa Neža se je rodila 10. januarja 1896 v Blačah. Podedovala je očetov dom, ki je bil prvotno še lesen, a sta ga z možem Johanom, ki je bil doma iz Kakova v Kanalski dolini, na novo pozidala. Mož Johan je bil po rodu Nemeč, a je Nežino slovensko narodnost visoko spoštoval. Iz zakona so izšli štiri otroci, sin in tri hčerke.

Za časa nacizma je ga. Neža veliko pretrpela zaradi svoje vedno poudarjene

slovenske pripadnosti. Njen mož kot pošten Nemeč je bil v nevarnosti rešilni angel. Ko je bilo po prihodu Hitlerja tisto ljudsko glasovanje, ko je moral vsak pisмено priznati svojo narodno pripadnost, je ona edina v Blačah neustrašeno priznala svojo slovensko narodno pripadnost. Blaški občinski mogotci so ji strgali volilni list in ji svetovali, naj se z njim kar zadaj obriše... Priskočil ji je na pomoč njen mož in zabrusil občinskim mogotcem: „Sie ist eine Slowenin und hat nach ihrem Gewissen richtig gehandelt.“

Vrhu vsega jo je dohitela še velika žalost, ko je najstarejša hčerka, ko se je z vlakom vozila v Šmohor, prišla pri bombnem napadu v smrt.

Draga jubilatka Neža, tudi vam ni bila prihranjena življenja teža, a ste kljub temu dočakali lepo starost 90 let. Kličemo vam, Bog vas živi in ohranjaj še vrsto let.

NKZ

Pogrče: Slavje pri Rotarju

V Pogrčah sta praznovala 21. januarja Helena in Andrej Wutte, po domače Rotarjevi starši, 40-letnico poroke. Rotarjeva domačija je daleč naokoli znana kot gostoljubna, trdna in zavedna ter versko in kulturno nadvse delavna.

Andrej Wutte se je rodil 30. oktobra 1912. Vse življenje je navezan na kmetijo in povezan z njo. Razumljivo, da mu je delo na kmetiji tudi danes najljubše opravilo. Dober pevec je bil že vselej in tako ni čudno, da se je vključil v moški zbor „Danice“, ki ga je vodil soustanovitelj „Danice“, njen prvi in dolgoletni zborovodja, organist in vodja cerkvenega zbora, slepi organist Andrej Mičej iz Št. Vida v Podjuni. Od tega, že legendarnega zbora, so živi samo še redki člani, med njimi Andrej Wutte, zborovodja Andrej Mičej in Franc Hobel iz Št. Primoža.

Človek mirnega in veselega značaja, kar Andrej Wutte je, je moral obleči vojaško suknjo. Le za las je ušel stalingrajskemu obroču, kamor ga je kot mnoge druge, tiral nacistični pohlep po slovanski zemlji in užrtnost o oblsti.

Po vojni je bilo treba krepko prijeti za delo. Življenjsko družico Heleno si je poiskal v zavedni in delavni kmečki hiši pri Starumužu na Žamanjah.

Helena Wutte se je rodila 24. aprila 1921. Po šoli je obiskovala kuharske tečaje Milke Hartmanove, ki so bili večkrat na Žamanjah in se tam izobraževala naprej. Kljub vsem va-

bam in pritiskom je Starumuževa hiša odločno odklanjala Hitlerjanstvo.

Helena Wutte je spoznala potrebo po otroških igricalah, prizorčkih in tudi pesmicah. Kljub veliki družini in delu na kmetiji je imela čas in voljo, da se je vsedla in napisala prenekatero stvar, ki so jo potem otroci na materinskih proslavah „Danice“ zaigrali in zadeklamirali. Le malodko je vedel, kdo je avtorica vsega tega.

Rotarjevim staršem se je rodilo 10 otrok, od katerih je živih devet. Vsi so vključeni v prosvetno in narodno delo v okviru naših društev ali samostojnih list.

Pri Rotarju je vselej bilo domače čtivo na polici: Naš tednik, mohorjanke in versko čtivo. Od vsega začetka je Andrej Wutte naročnik Našega tednika, oba slavljenca sta redna gosta naših prireditev, njuno največje veselje pa je, če se zbere doma številna družina: otroci, snaha, zeti in vnuki.

Rotarjevim staršem za 40-letnico poroke iskreno čestitamo in jima kličemo še na mnoga skupna leta. Uredništvo Našega tednika se čestitkam pridružuje s krepkim „živijo“.

Kovačev Franc

ČESTITAMO

Frida in Blažej Gasser, pd. Rigelnjakova iz Kajzaz pri Bilčovsu sta te dni praznovala 25-letnico poroke. Iskreno čestitamo!

Jožef Mohar, po domače Furaž v Vincelni vasi pri Galiciji, je te dni dopolnil 85. življenjsko leto. Enotna lista Galicija in Naš tednik kličeta: na mnoga leta!

Rozvita Wutte, po domače Rotarjeva iz Pogrč in absolventka Slovenske gimnazije je na celovski univerzi zaključila študij italijanščine in angleščine. Mladi magistri iskreno čestitamo.

V Zagorjah praznuje te dni Joza Golavčnik svojo 55-letnico. Slavljenc je

dolga leta bil slovenski občinski odbornik v Žitari vasi, odbornik NSKS in predsednik SPD „Trta“ v Žitari vasi. Z Našim tednikom je povezan od vsega začetka in je v njem redno objavljaval svoja poročila. Jozaru Golavčniku iskreno čestitamo, uredništvo NT pa se čestitkam pridružuje.

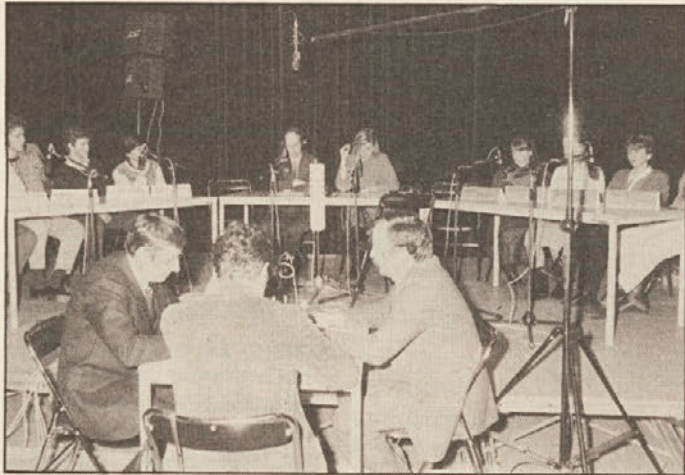
Ana Greiner, po domače Uranškova mama iz Podrož pri Globasnici, slavi svojo 75-letnico. Kličemo ji še na mnoga leta.

V Lepeni praznuje Franc Osojnik svojo 80-letnico. Iskreno čestitamo.

Avgustinu in Anemariji Blažej iz Podlubiča iskreno čestitamo k rojstvu hčerke. Krstili jo bodo na ime Nicol.

Radijski kviz — fantje rajši odgovarjajo?

Pod geslom „Koroška, moja dežela“, se je odvijalo tekmovanje mladinskih domov v sredo, 22. januarja 1986, od 20. do 22. ure v dvorani ORF-teatra, kot oddaja v živo, ki so jo prirejali Krščanska kulturna zveza, ORF — slov. oddaja in RTV-Ljubljana.

Radijski kviz je bil velik uspeh.

Jasna Rodošek za RTV in Mirko Bogotaj za ORF, sta pozdravila kombinirani ekipi Slomškovega doma in Provincijalne, ter Zavoda šolskih sester v Št. Rupertu in Št. Petru, kot skupini Modestovega doma in MD — slov. šolskega društva. Zastopniki ekip, so uvodoma predstavili na kratko svoje domove, kjer velja osrednja pozornost skrbi za šolske obveznosti, pač pa se trudijo z različnimi ponudbami za vsestransko prostovoljno zaposljevanje mladincev v svojem prostem času.

Že po prvi seriji je bilo opaziti, da so očitno fantje (+ 2 dekleti) bolj predestinirani za vprašanja na sekunde, čeprav vemo, da je potrebno ne nekoliko sreče pri izbiranju vprašanj (tudi starostna razlika je prispevala svoje). Vsekakor je nanoslo finalno tekmovanje za nos prednosti ekipi iz Modestovega doma pred zastopniki(cami) MD-slov. šolskega društva, medtem, ko so si tretje mesto osvojile gojenke iz Slomškovega doma in Provincijalne pred skupino Zavoda šolskih sester.

Kot se spodobi, seveda tudi nagrad ni manjkalo in

tako bodo članice in člani obeh finalnih skupin lahko uživali 4-dnevni izlet po Sloveniji in Primorskem, za ostale tekmovalke pa so bile pripravljene nagrade v obliki knjig, gramofonskih plošč in kaset.

Poleg kviza pa je bila oddaja tudi prav živahna, ko so pa bili zastopani tako pop-skupina iz Slovenije GU-GU in kantavtor Dušan URŠIČ, kot domačinke sestri VELIK in suška pop-skupina ENERGIJA. Seveda je bil zraven še nogometaš leta MIHA KREUTZ ter svetovno znani alpinist Stane BELAK-ŠRAUF.

Omeniti moramo prav tako pomen take prireditve za povezovanje slovanskega življenjskega prostora preko državnih meja, saj so to „oddajo v živo“ spremljali stotisoči poslušalcev tako v Sloveniji, kot Italiji in Madžarskem v Porabski dolini. Bila je to uspeša celovečerna prireditve po koroških radijskih oddajnikih, ki je na eni strani potrdila smiselno sodelovanje med slovenskimi ustanovami in na drugi strani odprla enkrat več široke možnosti v uporabljanju javnega občila — radija.

Predavanja dr. Rožice Pušnik in dr. Matjaža Sienčnika

Letos slavi SPD „Srce“ v Dobrli vasi svojo 80-letnico in zato bodo vse prireditve posvečene temu jubileju. Ta niz prireditev se je začel z zanimivimi predavanji.

Dr. Matjaž Sienčnik je navdušil lepo število poslušalcev.

Prvi sta bili v nedeljo, 26. januarja, ko sta predavala dr. Rožica Pušnik in dr. Matjaž Sienčnik. Predsednik SPD „Srce“ Tine Wastl je oba predavatelja in vse navzoče iskreno pozdravil.

Dr. Rožica Pušnik je spregovorila o „Družini in jazu“ in se je predvsem dotaknila vloge današnje žene v družini. Če je žena prej skrbela za dom in družino, mož pa je služil denar, se ti vloge danes vse bolj menjavata. Dr. Pušnik je dejala, naj se žene zavedajo svoje materinske vloge in so nanjo ponosne, četudi moški opravljajo ženska dela.

Dr. Matjaž se je v svojem predavanju „Vpliv okolja na

zdravje otroka“ dotaknil številnih problemov, ki jih je prineslo onesnaževanje okolja. Z belimi kiti, ki zaradi onesnaženega morja nimajo več mladičev in izumirajo, je nakazal, kako daleč privede nepremišljeno ravnanje z naravo. Posameznik je odgovoren za svoje okolje, le tako bojo naši zanamci živeli v zdravem in čistem okolju, je dejal dr. Sienčnik. Če pa bomo še naprej tako mačehovski in nepremišljeni ter neodgovorni do narave, so posledice neizmerne in nepredvidljive. Kar škoduje odraslemu, otroku in mladostniku v še neprimerno večji meri škoduje.

M. P.

KMETIJSKO GOSPODINJSKA STROKOVNA ŠOLA V ŠT. RUPERTU PRI VELIKOVCU

Sporoča staršem in dekletom, ki se odločajo za nadaljnje šolanje, da sprejema za šolsko leto 1986/87 učenke v

KMETIJSKO GOSPODINJSKO STROKOVNO ŠOLO!

Na šoli se poučuje v obeh deželnih jezikih.

Ta šola velja tudi za 9. šolsko leto — politehnični letnik.

POGOJ ZA SPREJEM JE

dovršena 8. šolska stopnja in vsaj delno znanje slovenskega jezika. V slučaju, da učenka 8. šolske stopnje ni dovršila, je v šolo lahko sprejeta s sprejemnim izpitom.

V DANIH POGOJIH DOBIJO UČENKE DRŽAVNO PODPORO!

NAMEN ŠOLE JE, učenkam poglobiti izobrazbo dosedanjega šolanja. Sprejema pa tudi dekleta, ki želijo ustanoviti lastno družino in nimajo znanja v kuhanju, šivanju in vodstvu gospodinjstva. Ker se v tej šoli polaga posebna važnost na spretnost v kuhanju, šivanju in ročnem delu ter na razne tehnike v likovnem področju, je dana možnost dekleta usposobiti za samostojno vodstvo gospodinjstva, tudi kmečkega.

ZA ŠOLO SE LAHKO PRIJAVITE VSAK ČAS!

Nadaljne informacije dobite pri vodstvu šole!
9100 Vöckermarkt/Velikovec, Klosterstraße 2.
Tel. 0 42 32 / 38 96

Vidno ganjen prejema Jože Kopeinig iz rok dr. Grilca (desno) in dr. Zerzerja (v sredini) nagrado in podporo Domu. V ozadju vašinjski pevci z vodjem Tončijem Muharjem.

Predsednik NSKS, dr. Matevž Grilc, je v klenih besedah orisal značaj in pomen dr. Joška Tischlerja za našo narodno skupnost (njegov govor objavljamo na posebnem mestu) in pozdravil častne goste, med njimi krškega škofa dr. Egona Kapellarija, škofijskega kancera Mihija Krištofa, generalnega konzula SFRJ v Celovcu Boruta Miklavčiča, predsednika Zveze kulturnih organizacij Slovenije Jožeta Ostermana, navzoče člane Tischlerjeve družine, podpredsednika SPZ dr. Avgusta Brumnika, vse zastopnike političnih, verskih, kulturnih in izobraževalnih ustanov in organizacij, predstavnike gospodarskih usta-

nov in seveda mešani cerkveni zbor (vodi Tonči Muchar) iz Št. Petra na Vašinjah, rojstnega kraja dobitnika letošnje nagrade, Jožeta Kopeiniga, ki mu je veljal najprisrčnejši pozdrav vseh.

Lavdacijo je imel predsednik KKZ, dr. Janko Zerzer. Uvodoma je dal kratek pregled slavljencevega življenja: rodil se je 14. maja 1941 v Št. Petru na Vašinjah, tam je obiskoval ljudsko šolo, od tam pa je odšel na gimnazijo na Plešivec, kjer se je vključil v delovanje slovenske dijaške skupnosti. Po maturi je vstopil v celovško bogoslovje, 4. julija 1965 je bil posvečen v duhov-

nika, 11. julija je pel novo mašo, nato je leto dni oskrboval vernike v Skočidolu, zatem je bil kaplan v Dobrli vasi, kaj kmalu že (leta 1968) pa je prevzel vodstvo tinjskega Doma prosvete, ki ga je pripeljal do zavidljivih višin. Obenem je bil 5 let duhovni asistent Katoliške mladine, odbornik KKZ in namestnik vodje Dušnopastirskega urada. Leta 1978 je postal glavni urednik Nedelje, postal je ravnatelj Dušnopastirskega urada, od leta 1983 je predsednik Slovenskega pastoralnega odbora in leta 1985 ga je škof imenoval za konzistorialnega svetnika, vrhu tega je še duhovni asistent Katoliške prosvete, tajnik Sodalitete, Združenja koroških slovenskih duhovnikov in vodja slovenske misijonske pisarne in posebne

VII. Tischlerjeva nagrada

Najvišje odličje kor. Slov. je dobil rektor Jože Kopeinig

V četrtek, 23. januarja, je bila predana letošnja, že sedma nagrada Joška Tischlerja. Nado, najvišje odličje koroških Slovencev, sta njena nositeljska društva NSKS in KKZ letos podelila rektorju tinjskega doma letu Kopeinigu za versko-izobraževalno in kulturno delovanje v prid koroškim Slovincem ter sožitju med obema doma v deželi.

Dvorana Slomškovega doma je bila spet enkrat premajhna, toliko prijateljev, znancev, slavcev in kolegov Jožeta Kopeiniga, med njimi vrsta odličnih gostov, se je zbralo, da bi prisostvovali predaji VII. Tischlerjeve nagrade.

Piše
Franc Wakounig

akcije za podporo bogoslovcev v misijonskih deželah ter dejanski tinjski župnik.

„Danes, ko še ni niti star 45 let, pa mu bo podeljena Tischlerjeva nagrada. Torej očitno uspešna kariera mladega, podjetnega, iniciativnega duhovnika, ki mu je nerodno, če mu kdo pripisuje managerske sposobnosti“. Taka slika pa je dokaj površna, je menil predsednik KKZ, kajti dejansko slavljencev nikoli ni bil karierist in mu je vsaka častihlepnost tuja, njegova skromnost in ponižnost brezmejni in da so mu bile vedno spet poverjene ali vsiljene zahtevne naloge, ki jih je končno moral prevzeti, če mu je bilo všeč ali ne.

Vsako nalogo je razumel kot nov izziv in iz nje naredil mnogo več, kot bi človek lahko pričakoval. „Jože Kopeinig

je z vsem delovanjem živi dokaz za to, kaj zmore posameznik, ki ga odlikuje kreativna fantazija, neumorna zagnanost in ponižnost pred dolžnostmi, ki so mu naložene“.

Na Plešivcu se je že v gimnazijskih letih temeljito pripravil na svoje življenjske naloge in o njem je Florijan Lipuš zapisal, da se je „kot samouk priboril do lepe slovensčine in je bil za kulturnost vedno odprt“. Kot dijak je skrivše z drugimi slovenskimi dijaki izdajal dijaški list „Kres“, pozneje v semenišču pa je v zavesti, da mora slovenski duhovnik poleg temeljite teološke izobrazbe imeti prav tako jezikovno znanje, če hoče uspešno delovati med ljudmi, kot predsednik Akademije slovenskih bogoslovcev je organiziral pouk slovensčine.

Kot kaplan v Dobrli vasi se je kaj kmalu soočal z vsemi okoliščinami koroške stvarnosti. Poživil je farno mladino, režiral igre, na drugi strani pa je zaradi slovensčine pri vstopu občutil polno mero nacionalne nestrpnosti. In to človek, ki je znan po svoji odprtosti in pripravljenosti za dialog. Na tej odprtosti in pripravljenosti ter neizmernem zaupanju v božjo in človeško pomoč je postavil Katoliški dom prosvete v Tinjah na krepka, globoka tla. V tem domu, ki ga je Kopeinig pred leti povečal, je danes letno nad 300 predavanj, tu se srečavajo ljudje iz vseh vetrov in vseh raz, verz, jezikov in svetovnih narodov.

V Domu prosvete je dialog živ. Tako tudi nikogar ne čudi, da nosi tudi bilten tinjskega Doma naslov „dialog“.

Kopeinig ni uspel samo kot rektor doma, glavni urednik Nedelje, predsednik SPO in vodja Dušnopastirskega ura-

Pevci so prinesli pozdrav z Vašinj

da, ampak prav posebno pri delu, ki mu je že od dijaških let izjemno pri srcu: podpora misijonskim bogoslovcem. Enkratna na tem širnem svetu je akcija, ki so jo zmogle slovenske in dvojezične koroške župnije: do danes so podprle nad 700 misijonskih bogoslovcev in jim omogočile študij. Misijonsko delo je za Kopeiniga solidarnost z ljudmi tretjega sveta.

Predsednik KKZ, dr. Zerzer je dejal, naj bi Kopeiniga posneli vsi, predvsem pa mladina, da se bojo z isto vneto in s podobno zavzetostjo in zagnanostjo lotili dela v prid naše narodne skupnosti in vseh sodeželanov.

Posebno prisrčen odnos je vezal Kopeiniga in nepozabnega dr. Tischlerja. Ta odnos je bil očetovalsko-sinovski, prijateljski in odkrit. Ker se je Kopeinig nagrade otepal — pojmuje jo kot priznanje vsem sodelavcem tinjskega Doma —, sta mu NSKS in KKZ predala plaketo ter reprodukcijo slovitnega Celovškega rokopisa. Tinjski Dom pa sta podprla z denarno vsoto.

Jože Kopeinig je v svojem nagovoru odličje podaril svojim sodelavcem in sodelavcem, se v svojem in njihovem imenu zahvalil zanj in povedal, koliko mu je pomenil dr. Joško Tischler.

Z veliko pozornostjo in zadovoljstvom pa so vsi navzoči poslušali pismo ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita, dr. Alojzija Šuštarja, ki ga je prebral dr. Grilc. Nadškof Šuštar je Kopeinigu čestital za nagrado tudi v imenu ljubljanske škofije.

s pesmijo izpovejo, da je Jože Kopeinig v svojem domačem kraju zakoreninjen, da je tam doma, da je vez med njim in Št. Petrom na Vašinjah živa, krepka in tesna. Ko je zbor odpel, so mu vsi v dvorani navdušeno ploskali, nekateri pa so si naskrivaj obrisali solzo.

Po podelitvi je bilo predavanje o tinjskem domu, življenjskem delu letošnjega nagrajenca in nosilca Tischlerjeve nagrade. Iz majhnega je zrastle veliko — in to je v prvi vrsti zasluga Jožeta Kopeiniga. Predaji je sledila domača družabnost, ki sta jo oplešala vašinjski cerkveni zbor in MPZ „Gallus“, ki je prišel čestitat slavljencu.

Mnogim čestitkam, ki jih je prejel Jože Kopeinig, se pridružuje tudi uredništvo Našega tednika. Veseli smo, da je to nagrado prejel človek, ki je tudi naš stanovski kolega, saj že leta vodi uredništvo Nedelje. Dragi Jože, še na mnoga „ad multos annos“

dr. Matevž Grilc:

„Tischler je bil narodov voditelj in njegov služabnik“

Že je tradicija, da se zberemo vsako leto 23. januarja v tej dvorani in se spominimo že legendarnega voditelja koroških Slovencev, dr. Joška Tischlerja. Desetletja je stal na braniku narodnega življenja, naša novejša zgodovina je tesno povezana z njegovo osebo.

Dr. Tischler, dolgoletni predsednik Slovenske prosvetne zveze, ustanovitelj Narodnega sveta koroških Slovencev, oče Slovenske gimnazije, skratka voditelj naroda in njegov služabnik, iz njega je prišel in zanj živ.

Z vašo udeležbo pri podelitvi VII. Tischlerjeve nagrade dokazujete globoko spoštovanje in hvaležnost človeku, ki je stopal kljub

poniževanju pokonci, ki ni izdal svojega naroda in ga ni zapustil tudi v najtežjih časih njegove zgodovine.

Najvišje priznanje, ki ga moremo koroški Slovenci dati, bo danes sprejel koroški Slovenec, ki z neomajnim optimizmom in nadčloveško delavnostjo v pravem pomenu besede izvršuje oporoko dr. Tischlerja, čigar ime nosi nagrada.

Današnji večer naj ne bo le spomin na velikega koroškega Slovenca, današnji večer naj poglobi našo vero v bodočnost našega naroda, kakršno je imel dr. Tischler in kakršno doživljamo pri današnjem nagrajencu ob vsakem srečanju z njim — pri Jožetu Kopeinigu.

Objava

Po odloku Deželnega šolskega sveta je na dvojezični Strokovni šoli za ženske poklice zavoda šolskih sester v Št. Petru pri Št. Jakobu v Rožu

VPISOVANJE DEKLET IN FANTOV V

1. razred 3-letne strokovne šole za ženske poklice in v 1-letno gospodinjsko šolo od 10. do 28. februarja 1986. Formulirje za vpis lahko dobite že sedaj v šolski pisarni. Izpolnjene tiskovine je treba na šoli oddati najkasneje do 28. februarja 1986. Priložiti morate polletno šolsko obvestilo v originalu ali od šolskega ravnatelja potrjen prepis. Prijave so možne osebno v šolski pisarni ali po telefonu, številka 0 42 53/343.

Pogoj za sprejem v oba tipa šole je uspešno opravljena 8. šolska stopnja in delno znanje slovensčine.

Za sprejem v 3-letno strokovno šolo pa je poleg tega še potreben pozitiven opravljen pedagoško-psihološki test, ki bo na šoli 4. julija 1986. Za obisk 1-letne gospodinjske šole ta test ni potreben. V šolskem letu 1986/87 tu tudi zvečer po končanem pouku možen prevoz z avtom skozi Rož. Učenkam iz Št. Janža, Sveč in Svetne vasi bo s tem omogočeno, da se v šolo in nazaj lahko vozijo.

Vodstvo šole.

Od desne: dr. Grilc, gen. kon. Borut Miklavčič, Jože Osterman, Karel Smolle, dr. Reginald Vospernik, dekan Poldej Kassl in dr. Valentin Inzko

Mladost za mrežo — Kričal bi

Oder mladje se je tokrat spopadel s tekstom, ki je za naše ljube odre na Koroškem neobičajen in — kot so rekli nekateri — provokanten. V kletnem prostoru Slomškovega doma v Celovcu, pred številnim občinstvom in pod vodstvom ambicioznega Marjana Stickra so se v ponedeljek, 27. januarja, predstavili s tekstom (ki je bil prvotno radijska igra) Petra Goedla in Herberta Houena z izvirnim naslovom „Zgodba nekega mladostnika z vedenjskimi motnjami“, katerega so člani odra preimenovali v „Kričal bi“.

Diskusija, ki je sledila uprizoritvi, je pokazala, kako zelo v živo so posegli s tematiko — problemi doraščajočega, konflikti s starši in profesorji oziroma avtoritetami. Čeprav je zunanji okvir sodoben, je problem večni. To resnico je odlično podčrtal Štef Potočnik: njegova rešitev scene je popolnoma asketska, bela in časovno neopredeljiva, prepredena z mrežami. Mreže, ki obdajajo naše urejeno socialno življenje in ki jih posebno mladostnik občuti kot brezizhodnost in nasilje, v katere se zalata eden z večjo, drugi z manjšo vztrajnostjo, uporom in predvsem — osamljen.

Text sam sili k razmišljanju, brez dvoma. Mladež se zlahka indentificira s protagonskim Markom — kdo še ni „kasiral“ doma kakšne klofute ali pa vsaj mučne moralne pridige? Seveda so prizadeti tudi starši in vzgojitelji, češ: jaz že nisem tak! Roko na srce — komu še niso nikoli popustili živci ob brezmerni trmi in gluhih ušesih ljubljenih naslednikov ali varovancev? Tu je še zastopnik Cerkev seveda tudi mnenja, da je poklican s pred sodki spraviti uporneža na „pravo pot“. Ne nameravam se spuščati kaj dosti v razglabljanje o problemih mladostnikov ali pa povedati kaj bolj pametnega, kar še ni bilo izrečnega na diskusiji po in o predstavi. Dejstvo je, da je doba odraščajočega doba najhujših duševnih stisk, le da je večina odraslih to že pozabila in veselo „usmerja“, „vzgaja“ in omejuje vsekogar, ki izpada iz povprečja, pri čemer sega paleta sredstev od „hudomušno“ pikrih pripomb do hudega telesnega nasilja.

Uprizoritev je svoj cilj vsekakor dosegla: vznemirila je, tudi razburila, prisilila k razmišljanju. Izredno veliko glasbenih vložkov in deloma šokantna akustična oprema so bistveno

pripomogli, da je bila marsikatera šibka točka teksta prekrita, da sta bila duševna razbolelost in razvoj dogajanja do katastrofe (prisilni jopič in odhod v psihiatrijo) verjetnejša.

Pri vsej obilici problemov, ki jih tekst in uprizoritev odkrivata (recepta za njihovo rešitev ni — tega naj išče vsak sam pri sebi, kar je edino prav), pa se mi le zdi malo pretirano, govoriti v isti sapi še o problemu psihiatrije. Pavšalno zreducirati paciente in psihiatre v bolnišnicah za duševne na nerazumljene „bolne elemente“ in njihove „nasprotnike — zastopnike družbe“, ki prve mašijo s tabletami, da imajo oboji mir, se mi zdi malo prepeconi. Prepričana sem, da je marsikaj gnilega v državi Danski, vendar pa je potrebno malo več poglobljenega znanja o materiji, tega pa ima na žalost le malokdo. Seveda lahko teče diskusija tudi v tej smeri, vendar ne v okviru podanega teksta, ker nudi enostavno premalo opornih točk.

Igralci odra mladje — Anamarija Debevec, Bojan Grilc, Kristijana Grilc, Barbara Jop, Rezika Kanzian, Romana Kanzian, Karli Kassl, Pepe Kropivnik in Jozi Sticker — so sceno zelo dobro obvladali. Čutili je bilo, da jih problematika neposredno prizadeva, vsaka replika je bila izgovorjena z avestno in res hvalevredno je, da ni človek nikoli pomislil:

aha, zdajle je povedal(a) stavek na pamet, ve pa ne, kaj govori. Manjkalo pa je plastičnosti v oblikovanju likov. Samo en primer: če že mora biti oče do skrajnosti agresiven, bi bila mati lahko mirne duše malo manj kričava (pa ne zato, ker je ženska!). Kot primer, da lahko večno jamranje, javkanje in pridiganje pripravijo v hujšo razdraženost kot udarec s časopisom po buči.

Tudi dikcija šepa. Je že res,

da prihaja beseda gledališče iz „gledati“, ampak gledalci zaposlujejo tudi ušesa in ta so se nemalokrat utrudila ob nemarni izgovorjavi.

Gledališniki so izdali tudi gledališki list z izredno zanimivimi prispevki. Želeti bi bilo, da bi jih brali tudi tisti, ki niso videli „Kričal bi“. Hudo grajo pa zasluži jezikovna plat lista. Je bilo res tako težko najti kakšnega lektorja, ki bi napravil red med vejicami, svojilnimi zaimki, dovršenimi in nedovršenimi glagoli in še in še...? Tudi tu se kaže odnos do jezika, ta pa je konec koncev še vedno bistven del gledališke predstave.

Razen igralcev so bili na delu še drugi sotrudniki: glasbo so oskrbeli Mirko Cuderman, Marko Stern in Jozi Sticker, pesmi je napisala Rezika Kanzian, za tehniko in osvetljava pa je bil odgovoren Miha Dolinšek.

Na vsak način je nujno, da gredo mladje naprej po začrtani poti v smislu, kot je zapisal veliki slovenski gledališnik Lojze Filipič: „... gledališče ni nedeljska šola z moralnim naukom, ne zabavišče v prvi vrsti, ne puritanska institucija za direktno moralno ali politično vzgojo, ne konvencionalno gledališče srednje poti, pač pa zrcalo življenja, kakršno je...“

Sonja Ban

„Ob reki Dravci“ 1. zbirka Hanzija Artača

Pred dnevi je izšla zbirka „Ob reki Dravci“, nov podvig Hanzija Artača, mladega koroškega skladatelja, ki je v njej uglasbil pesmi prof. Milke Hartmanove. Dr. Pavle Zablatnik je v spremnem besedilu zapisal med drugim: „Dva koroška kulturna samorastnika, pesnica Milka Hartman in skladatelj Hanzija Artač, sta si podala roko za skupen načrt: pesnica je ponudila svoje poezije, skladatelj pa je le-tem vdihnil svoje melodije in ustrezno harmonijo. Tako se je porodila prva zbirka Artačevih pesmi, ki je hkrati pesmarica na novo uglasbenih Milkinih pesmi“.

Vzporedno s to pesmarico pa je Artač pripravil še ploščo oz. kaseto z 12 pesmimi, ki bošta tudi kmalu izšli.

Hanzija Artača smo povabili na kratek razgovor.

Naš tednik: Koliko pesmi je v zbirki in kje je izšla?

Artač: V zbirki je 25 pesmi za mešane zборе, vse so na besedilo prof. Milke Hartman, harmoniziral oz. uglasbil pa sem jih jaz. Zbirka nosi ime „Ob reki Dravci“, imenovana po plošči, ki sta jo pred leti izdala Krščanska kulturna zveza in Slovenski informacijski center. S pesmijo z istim naslovom je moj ansambel leta 1979 v Števerjanu zasedel 1. mesto.

Zbirka je izšla pri založbi „Drava“, obe osrednji kulturni organizaciji, KKZ in SPZ pa sta njen izid podprli, za kar se jima prisrčno zahvaljujem. Zbirka je že izšla, ni pa še bila predstavljena.

Strokovno je zbirko spremljal prof. Samo Vremšak.

Naš tednik: Čuli smo, da pripravljate izdajo ploče oz. kasete popevk. Drži?

Artač: To pa je takole: 12 pesmi na besedila Milke Hartmanove (9), Franca Merkača (1) in Marjana Stareta (2) sem pokazal aranžerju Bojanu Adamiču. Pripravljen je bil, da jih aranžira tudi na pevkarški način. Adamič je torej pripravil aranžma, melodije so moje, pojeta pa Oto Pestner in Mary Avsenak ob spremljavi ansambla „Struna“ ter člani bigbanda RTV Ljubljana pod vodstvom Jožeta Privška. Te pesmi bojo izšle na plošči in na kaseti.

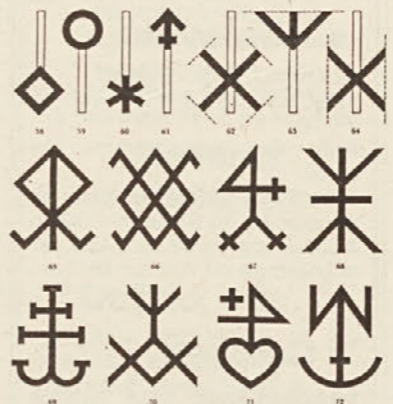
Hišna znamenja — jih bomo še rešili pozabe?

Naši narodoslavci so mislili, da Slovenci nimamo hišnih znamenj, zato se zanje niso posebej zanimali in jih tudi ne bolj vztrajno iskali. Toda tudi pri nas obstajajo ta znamenja, ki pa grejo zaradi propadanja kulture vasi hitro v pozabo.

Občasni list Glasilo, za tolminske župnije, je v svojih zadnjih številkah začel objavljati že pred nekaj leti zbrana hišna znamenja za okoliške vasi Tolmina. Verjetno je to prva objava slovenskih hišnih znamenj in zasluži zato svojo pozornost.

Hišna znamenja so znaki, ki se v obliki različnih zarez pojavljajo že na predzgodovinskih najdbah in so podobna runam. Z njimi so označevali lastnino, zato so jih zarezovali na orodja, tako da je pri skupnem delu vsakdo lahko takoj ločil, katero je njegovo in katero koga drugega. Poprej, ko še niso obstajale hišne številke, so jih nadomeščala hišna znamenja.

Izdelali pa so jih lahko tudi iz več letov ali palic in jih pritrtili na drog, zato da so z njim označili lastnino zemljišča.

Primerki nekaterih oblik hišnih znamenj na drogu, ki so jih uporabljali.

Obstajala so, nadalje, tudi znamenja, ki so jih zarezovali drobnici na ušesa, več zarez skupaj z luknjicami, tako da je lahko vsaka hiša v velikem tropu določila svoje živali.

Za krave in vole so imeli znamenja iz železa. To znamenje, na dolgem ročaju, so razbelili v ognju in ga potem odtisnili živini na rogove. Pred kakim letom so mi na Ziljski Bistrici pri neki hiši pokazali takšen železni model. Verjetno ga imajo še.

Hišna znamenja so po izvoru rodovni znaki. Razširjena so v Nemčiji, na Nizozemskem, v Angliji, Franciji, Belgiji, najbolj pogosta pa po deželah

Švabska, Frankovska, Švica, Tirolska ter ob severnoevropskih obalah.

Ponekod so prešla tudi v grbe, služila za blagovne znamke pri trgovcih kot jamstvo za kakovost; imeli so jih obrtniki, zlasti kamnoseki in še danes najdemo katerega od njih vklesanega nad hišnimi durmi.

Zbrane jih imajo tudi Švicarji in Tirolci.

Potrebno bi bilo, da se zbiranje teh starodavnih prič kmečke kulture izvede tudi pri Slovencih. Verjetno primer hišnega znamenja z Ziljske Bistrice na Koroškem ni osamljen. Primerno je tudi, da se znamenje zapiše k posameznim hišnim številkam tudi v matičnih knjigah po župnijah, tako da ostane za kasnejše rodove.

Jože Šavli

Nove slike in skulpture R. Benetika

V galeriji Inge Freund v Celovcu razstavlja „nove slike in skulpture mladi in priznani umetnik Rudi Benetik. V torek, 28. januarja, zvečer je razstava bila odprta.

Lani je Rudi Benetik, doma v Podjuni prejel koroško pospeševalno nagrado za likovno umetnost. Ta nagrada pa je le nadaljevanje doslej že Benetiku podeljenih nagrad za njegovo umetniško ustvarjalno delo.

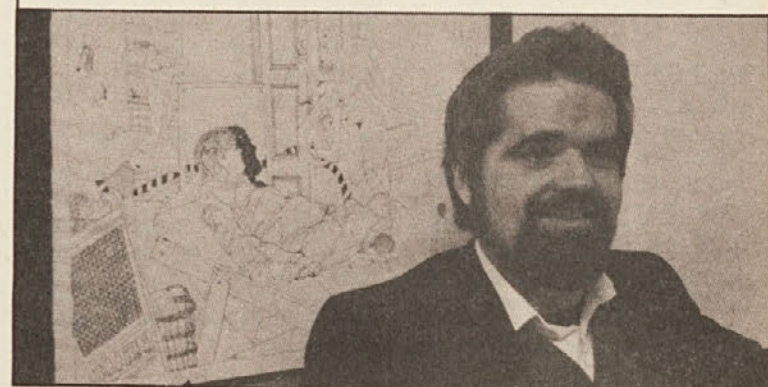
V galeriji Freund razstavljene slike prikazujejo prizore iz Pasolinijevega filma „Accatone“. Vrsta razstavljenih slik, ki izstopajo zaradi posebnega okvira, je nastalo letos.

V veliki razstavljalni dvorani stojijo skulpture, ki zelo pritegnejo pozornost obiskovalca in gledalca. Že sam naslov ene od skulptur „hiša Frederica Fellinija“ mnogo pove.

Razstava Rudija Benetika je v galeriji Freund na ogled do 15. februarja 1986. Vsem ogled razstave zelo priporočamo.

Ch. Šubik pri Joklnu

V kulturni taberni „pri Joklnu/Bierjokl“ razstavlja od srede, 22. januarja, Christoph Šubik, asistent na celovski univerzi, svoje perorisbe. Šubik, trenutno pred habilitacijo, se v svojih slikah posveča figuri in prostoru. Od stroge črte do razigranega podajanja in izoblikovanja sega lok Šubikovih slik. Razstavo si boste najlaže ogledali, če boste obiskali kulturno taberno „pri Joklnu/Bierjokl“.

PRIREDITVE

Smučarski tečaj v Severni Italiji

Smučarski tečaj Slovenske športne zveze 1986 bo v času od soboto, 8. feb. 1986 do 15. 2. 1986 v Aprici v severnoitalijanski pokrajini Lombardiji.

Rok za prijave je 13. januar 1986. Prijave se bodo upoštevale po vrstnem redu.

V ceni A šil. 4000,— je zajetih 6 polnih penzionov, 6-dnevna vozovnica za vlečnice, prevoz z avtobusom iz Celovca v Aprico in nazaj in prispevek za šolo v smučanju pod strokovnim vodstvom. Udeležba v šoli smučanja (v dopoldanskih urah) je prostovoljna. Otroci do 10 let imajo popust na ceno.

Prijave sprejema z naplačilom šil. 1000,— POSOJILNICA CELOVEC, Bahnhofstraße 1, (konto štev. SŠZ 2911).

• Celovec

SREČANJE MLADINSKIH, GLEDALIŠKIH IN LUTKOVNIH SKUPIN

Prireditelj: Krščanska kulturna zveza

Čas: v nedeljo, 2. februarja 1986, od 9.30 do približno 17.00 ure

Kraj: v telovadnici Slomškovega doma, 10.-Oktober-Str. 25

Sledeče skupine bojo predvajale odlomek svoje igre:

Lutke mlajše — TOBIJA — Florijan Zdenek, režiser Pavel Zablatnik

Oder mlajše — KRIČAL BI — Goedl/Houen, režiser Marjan Sticker

Lutkovna skupina KPD „Šmihel“ — LETEČA ŽABA — Lenčka Kupper, režiser Štef Merkač

Igralska skupina KPD „Planina“ iz Sel — MAKŠ ŽVIŽGAČ — Krüger/Volker, režiser Franci Končan

Lutkovna skupina dunajskih študentov — BOŽANSKA KOMEDIJA — Izidor Štok, režiser Tine Varl

Oder OBACE — KURENT — Cankar/Belina, režiser Franci Končan

Gledališka skupina dunajskih študentov — ZMAJ — režiser Rudi Vouk

• Obirsko

PUSTNI PLES

Prireditelj: SPD „Obir“ na Obirskem

Čas: v soboto, 8. 2. 1986, ob 20.00 uri

Kraj: v gostilni Kovač na Obirskem

Igra ansambel

„TINETA STARETA“

Slovenska prosvetna zveza, Krščanska kulturna zveza
vabita na

SLAVNOSTNO PRIREDITEV

ob slovenskem kulturnem prazniku
v spomin

VALENTINU POLANŠKU

Čas: sreda, 5. 2. 1986, ob 19.30 uri

Kraj: veliki javni studio Koroškega radia, Sponheimerstr. 13. 9020 Celovec

Slavnostni govor: Tone Partljič, predsednik društva slovenskih pisateljev

Glasbeni del oblikujejo: Janez Gregorič; Roman Verdel s Scheidlerjevo sonato v D-duru; Obirski ženski oktet SPD „OBIR“ na Obirskem; Mešani pevski zbor SPD „ZARJA“ iz Železne Kaple; Sestri Velik iz Sele-Kota; recitacijska skupina slovenskih dijakov iz Celovca

PLES DANICE

Prireditelj: SPD „Danica“

Čas: v soboto, 1. februarja 1986, ob 20.00 uri

Kraj: v kulturnem domu v Št. Primožu

• Žvabek

PUSTOVANJE ZA OTROKE

Prireditelj: KOM-Pliberk-Žvabek-Suha

Čas: v soboto, 8. 2. 1986, ob 14.00 uri

Kraj: Farna dvorana v Žvabeku

Na sporedu: petje — plesi — igre — krapi — Energija

Pridite v maskah!

• Obirsko

PUSTNA PRIREDITEV ZA NAJBOLJŠE PUSTNE KRAPE

Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obirskem

Čas: v četrtek, 6. 2. 1986, ob 20.00 uri

Kraj: pri Kovaču na Obirskem

Za zabavo bodo poskrbeli: Trio Pavlič; Obirski vižarji in Harmonikar Lenci Kučnik (Ženske pridite in prinesite krape — čaka vas nagrada!)

• Železna Kapla

PROSLAVA OB PRILIKI SLOVENSKEGA KULTURNEGA PRAZNIKA posvečena

Valentinu Polanški

Prireditelja: SPD „Zarja“ v Železni Kapli in SPD „Obir“ na Obirskem

Čas: v soboto, 1. 2. 1986, ob 20.00 uri

Kraj: Farna dvorana v Železni Kapli

Sodelujejo: Slavko Jug — pesnik in podpredsednik DSP; MePZ SPD „Zarja“; Obirski ženski oktet

• Beljak

Predavanje: „JEDERSKO ODLAGALIŠČE PRED NAŠIMI DURMI“

(Atomüllager vor unserer Haustür)

Prireditelj: Beljaški mirovni komite

Čas: v sredo, 5. 2. 1986, ob 19.30 uri

Kraj: v dvorani Gösser Bräu v Beljaku

Predava: dr. Herbert Požarnik — predsednik društva za varstvo okolja v Ljubljani

• Žvabek

PUSTOVANJE

Prireditelj: KPD „Drava“ v Žvabeku

Čas: v soboto, 8. 2. 1986, ob 19.00 uri

Kraj: Farna dvorana v Žvabeku

Na sporedu: Žvabeško-Suška kabeljska televizija; „unigova“ Mojca pripoveduje; politične, kulturne, športne, verske novice; ansambel Energija

• Št. Janž

KULTURNI VEČER — 80-let kulturnega dela v našem kraju

Prireditelj: SPD „Št. Janž“

Čas: v soboto, 1. 2. 1986, ob 20.00 uri

Kraj: pri Gašperju v Podsinji vasi

Na sporedu: tamburaši iz Št. Janža; vidoofilm o Št. Janžu in Podsinji vasi — včeraj in danes

• Rebrca

SEMINAR ZA DRUŽINE — „Naučimo se novo pesmico“

Prireditelja: Krščanska kulturna zveza in Referat za družine pri Katoliškem delovnem odboru

Čas: sobota, 15. februarja 1986, ob 9.00—18.00 ure

Kraj: Mladinski center na Rebrci

Prispevek: kosilo in malica za odrasle šil. 100,—

Kosilo in malica za otroke šil. 50,—

Prijave sprejemata: Krščanska kulturna zveza, Viktringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22 / 51 25 28 *23 ali *24

Referat za družine pri Katoliškem delovnem odboru, Viktringer Ring 26, Celovec, tel.: 0 42 22 / 51 11 66.

Seminar vodijo:

— prof. Janez BITENC

— prof. Ida VIRT

— Branka JURCA

• Bilčovs

REDNI OBČNI ZBOR Slovenskega prosvetnega društva „Bilka“ v Bilčovsu

Čas: v petek, 7. 2. 1986, ob 19.30 uri

Kraj: pri Miklavžu v Bilčovsu

• Dom v Tinjah

v petek, 31. 1., od 14. do 17. ure Kuharski tečaj:

Pikantne specialitete

Voditeljica: Maria Steinbrugger, Beljak

v soboto, 1. 2., ob 14.30 uri

Predstavitve najnovejšega filma o akad. kiparju

prof. Francetu Goršetu

v soboto, 1. 2., ob 14.30 uri

Informacijski večer za vse zainteresente

YOGA

Referent: Helmut Kellermann

od sobote, 1. 2., ob 15. uri

do nedelje, 2. 2., ob 17. uri

Dnevi meditacije za 7. razred „Ali me Bog še izziva? — Me-sto Boga v mojem življenju“

v soboto, 1. 2., ob 19. uri

Odprtje razstave FRANCETA SEMA

v nedeljo, 2. 2., ob 14. uri

Tradicionalno srečanje lovcov z izobraževalnim in družabnim programom

v sredo, 5. 2., od 9. do 17. ure

Dan duhovne obnove za nastavnice in nastavljenke bolnic, sanatorijev in domov za ostarele

„Čas imeti zase za druge in za Boga — biti kristjan v bolnici“

Voditelj: Dr. Georg Stoff

Koroško nogometno prvenstvo UNION v dvorani

Selani spet brez sreče

Kot pričakovano sta se v finalu srečali moštvi iz Brež (Friesach) in Zgornje Bele (Obervellach). Finale pa je bil izredno zanimiv. Tekma se je končala 7:7, odločitev pa je padla šele pri streljanju sedemmetrovk. Brežje so bile s 5:4 uspešnejše.

Tokrat sreča Selanom res ni bila naklonjena. Dokaj nesrečno, so zgubili tekmo z moštvom iz Obervellacha, ki je deset sekund pred koncem dala odločilni četrti gol. Za finalno kvalifikacijo je manjkala le ena točka.

Izidi: Višja liga A: Sele — Ledince 7:2, Sele — Obervellach 3:4, Sele — Žrelec 3:3, Sele — Dobrla vas 8:3.

Tabela: 1. Obervellach 6 točk, 2. Žrelec 6 točk, 3. Sele 5 točk, 4. Ruda 4 točk, 5. Ruda 4 točk, 5. Ledince 0 točk.

3 igre — dve zmagi

Prvo in drugo šahovsko moštvo Slovenske športne zveze se s turbo-pritiskom bližata prvemu mestu lestvice. Kljub upravičenemu porazu v prvem kolu, se je drugo moštvo SŠZ po petem kolu z zmago TSV/HSV uvrstilo na tretjem mestu lestvice, tretjega razreda sredina. V petih tekmah je slovensko moštvo trikrat zmagalo. Medtem pa manjka bilčovskim igralcem (tretje moštvo) le malenkost sreče. Za zmago ali remi so že nešteto potrebovali samo pol točke. V Wolfsbergu so zgubili 2,5:3,5. Veliko večjega uspeha pa so deležni igralci prvega moštva. Preteklo nedeljo so poslali šahiste iz Gospe Svete z le dvema točkama domov. Dober nasvet gosposvečanom bi bil, da se naslednjič bolj koncentrirajo na igranje šaha, kot na jezik napsrotnika, ki jim tokrat ni bil po volji. Poraz pa jih je zaradi njihove prejšnje uvrstitve na drugem mestu (sedaj so tretji, SŠZ I/Cartrans je druga) še bolj zabol.

Rezultati:
SŠZ I/Cartrans : Gospa Sveta 4:1

Igrali so: Lojze Gallob: 1, Gorazd Živkovič: 0,5, Franci Rulitz: 1, Ivko Ferm: 1, Branko Kolter: 0,5, Ivan Lukan: 0

Rezultat drugega moštva SŠZ II/Posojilnica Celovec : PSV/HSV 4,5:1,5

Tu pa so igrali: Franci Rulitz: 1, dr. Jozi Amrusch: 0,5, Mirko Laussegger: 1, Joško Pack: 1, Peter Waldhauser: 1. Ena deska ni bila zasedena.

Gorazd Živkovič

Zdravko Oraže, Silvert Užnik, Matjaž Jakopič, Aleksander Čertov in Nanti Travnik bodo tokrat zastopali UNION na Avstrijskem prvenstvu, ki bo 1. in 2. februarja na Dunaju.

Super-G. na Libiču

Športno društvo Pliberk je preteklo soboto priredilo na Libiču tradicionalni veleslalom (SUPER-G.).

Prireditve se je udeležilo nad 100 tekmovalcev, pri čemer je bila mladina močno zastopana. Po prireditvi je bila v Nonči vasi podelitev nagrad.

5. veleslaom na Libiču 25. 1. 1986

Fantje:

- Burkhardt Oliver
- Pičko Wolfgang
- Opetnik Christian
- Blažej Mario

Dekleta:

- Golavčnik Elke
 - Buchwald Gitka
- Disk.: Marko Cornelia
Polesnik Angelika

Otroci I — fantje:

- Končič Rudi
- Messner Dominik
- Opetnik Ingo

Otroci I — dekleta:

- Burkhardt Silke
- Steharnik Simone

Otroci II — fantje:

- Traun Werner
- Buchwald Mario
- Merva Hermann

Otroci II — dekleta:

- Fleiß Angelika
- Pičko Sieglinde
- Maurel Helga

Šolarji:

- Wriesnig Werner
- Wriesnig Thomas
- Pičko Robert

Šolarke:

- Lutnik Martina
- Steharnig Daniela
- Enzi Andrea

Šolarji:

- Wicher Hannes
- Maček Robert

3. Milač Hans

Šolarka:

- Steharnig Silvia
- Disk.: Somrak Alexandra

Mladinci:

- Juwan Christian
- Kert Dominik
- Cvelf Izidor
- Krivograd Peter

Mladinke:

- Kurej Elisabeth

Splošni razred:

- Herman Jenšac
- Marko Günther
- Marko Maloveršnik
- Janez Cvelf
- Clemens Wriesnig
- Karl Vejnig
- Hannes Oraže
- Hannes Maček
- Marljan Oraže
- Pepi Oraže

Starostni razred I:

- Burkhardt Georg
- Disk.: Hans Ischep

Starostni razred II:

- Franz Wriesnig
- Alois Juwan
- Hermann Žele

Smučarski dan ljudske šole v Bilčovsu

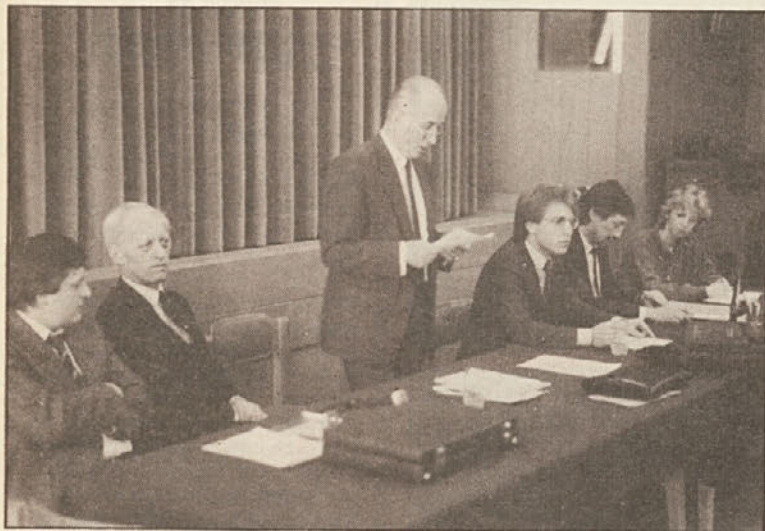
Prejšnji teden je priredila ljudska šola v Bilčovsu smučarski dan. Udeležba je bila zelo zadovoljiva, kajti nad šestdeset otrok je tekmovalo v dveh tekih veleslaloma.

Najhitrejša dneva sta bila Daniel Užnik in Birgit Filipič.

Občni zbor Slovenskega atletskega kluba

V prihodnje ima lastni naraščaj prednost

V središču rednega občnega zbora SAK preteklo nedeljo, 26. 1. 1986, so bili razširitev odbora, sprememba pravil in nanovo načrtovano delo z mladino. Hkrati pa je položil odbor s predsednikom Cirilom Sternom delovno poročilo od decembra 1984 do danes.

Na novo potrjeni odbor: (od leve) sekcijski vodja Albin Waldhauser, podpredsednik Matevž Wieser, predsednik konzul Ciril Stern, tajnik dr. Roland Grilc, blagajnik Vinko Wieser, namestnik tajnika Eda Velik

Ena od bistvenih sprememb, ki jih je sklenil občni zbor, je bila razširitev odbora. V bodoče bosta delovala za SAK dva odbora: izvršni in razširjeni, ki bo imel predvsem nalogo, na podeželju zbirati mlade igralce. Poleg tega se bo razširjeni odbor razčlenil v posamezne gremije, kjer bodo obravnavali posebne naloge mdr. gradnjo lastnega igrišča in delo z mladino...

Odborniki razširjenega odbora prihajajo iz vseh krajev dvojezičnega ozemlja in tako zagotavljajo SAK tudi v bodoče široko bazo med ljudmi. Predsednik SAK, konzul Ciril Stern, je v svojem poročilu prav posebno poudaril namen SAK — namreč pospeševanje in usklajevanje športne dejavnosti slovenske mladine na Koroškem.

„SAK naj bo to“ — tako Stern, „kar že pove ime. Športno društvo kot dejavnik narodne skupnosti na Koroškem. SAK zato ni last odbora, aktivno vključenih športnikov, članov kluba, ene ali druge organizacije, katerega koli sponzorja, ampak vseh, ki jim je razvoj in obstoj slovenskega naroda na Koroškem briga, skrb in dolžnost. Zato pod določenimi pogoji ne izključuje nemško-

govorečih sodelovanov in ustanov.“ Predsednik je poudaril tudi neprecenljivo informacijsko moč SAK v prid slovenski narodni skupnosti. S svojimi športnimi nastopi po vsej Koroški namreč dokumentira navzočnost slovenskega naroda.

Zdi se mi, da goji in prakticira idejo prireditve „dober večer sosed“ že vseh 15 let svojega obstoja.

Predsednik SAK konzul Ciril Stern o izven športnih nalogah SAK.

Sekcijski vodja Albin Waldhauser je poročalo o športnih uspehih SAK v preteklih letih. Kljub velikemu trudu vodstva sprva ni uspelo rešiti SAK pred izpadom iz Koroške lige. Toda že leto navrh je moštvo pod trenerjem Jagodičem z 10 točkami prednosti postalo prvak podlige in se ponovno povzpelo v Koroško ligo. Po jesenskem delu prvenstva je SAK danes v Koroški ligi na odličnem četrtem mestu in s

tem priča o uspešnem športnem delu. Položaj pri naraščanju je nekoliko drugačen. Med tem, ko je delo moštva pod 23 kolikor toliko urejeno in so slavili šolarji posamezne večje uspehe (prvak v dvorani, 2. mesto v prvenstvu), je delo z ostalima moštvo (dečki, mladinci), bilo le nezadovoljivo rešeno. „Ravno iz teh razlogov se je SAK odločil za širšo in bolj intenzivno delo z naraščanjem,“ je dejal tajnik dr. Roland Grilc, ki je predstavil občnemu zboru novi okvirni program za mladinsko delo. V novem odboru bosta zopet delovala v preteklosti zelo uspešna Lenart Katz in Andrej Kumer; okoli njih naj bi se zbrali po vsej Koroški drugi aktivisti SAK. Z njihovo pomočjo naj bi uspelo uspešno izgraditi delo z naraščanjem in v posameznih krajih urediti centre SAK. Občni zbor je po izčrpnih diskusijah dal sledečima odboroma svoje zaupanje.

Izvršni odbor:

Predsednik: konzul Ciril Stern; podpredsednik: Matevž Wieser; podpredsednik: Andrej Kumer; tajnik: dr. Roland Grilc; namestnik tajnika: Eda Velik; blagajnik: Vinko Wieser; namestnik blagajnika: Milan Blažej; odbornik: Lenart Katz; sekcijski vodja: Albin Waldhauser

Razširjeni odbor:

Štefan Gregorič ml. (Globasnica); Helmut Grilc (Libuče); Franc Hašej (Dobrla vas); Franc Janežič (Št. Jakob); Janko Kunčič (Gure); Franc Rulitz (Gure); Janez Nach (Metlova); Seppi Loibnegger (Celovec); Ciril Oraže, Izidor Stern, Franc Jožef Smrtnik (Železna Kapla); Janko Pipp (Zilska dolina); Frenči Rozman; H. Smolnik (Žitara vas); Avgust Sereinig (Celovec); Mag. Peter Waldhauser (Borovlje); Janez Wutte (Pogrče); Gusti Zablatnik (Bilčovs); Karl Kulmeš (Škocijan); dr. Igor Ogris (Celovec); preglednika Miha Zablatnik in Folti Waldhauser

**Sobota, 8. 2. '86
ob 19.30 uri
PRI ŠOŠTARJU
V GLOBASNICI**

**Primerjalna
boksarska tekma
KOROŠKA-ŠTAJERSKA**
Za Koroško bosta tekmevala mdr. tudi naša rojaka
MARIJAN ORAŽE in FRANCI WIESER

NATO
SAK-ples
Igra znani in priljubljeni ansambel
„DOBRI ZNANCI“

ŠPORT - ŠPORT
ZANIMIV
IN AKTUALEN

Kot tolčeš v ringu nasprotnikov nos,
je ZVON od MOHORJEVE varanjem kos...